Anul. III Nr. 44

CENZURAT

4 pagini 3 Lei

Duminecă, 12 Septembrie 1937

ROMÂNIA CREȘTINĂ

Tribună naționalistă scrisă cu duh legionar

Director: SERGIU FLORESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Chișinău, strada Cuza Vodă Nr. 22. Telefon Nr. 53

Orice sumă se poate trimite prin Casa de economii și cecuri poștale (Cec) Cont 50.105

ABONAMENTE:
Pe un an ... 200 lei
Pentru instituții și sprijinitori ... 2000

13 Septembrie

Mare zi de sărbătoare legionară!
Ziua numelui și a nașterii mult iubitului nostru Căpitan.
În zorii zilei de 13 Septembrie 1899, OMUL predestinat luptei pentru binele neamului românesc—*Corneliu Zelea Codreanu*—a văzut pentru prima oară lumina soarelui.
Și s'a născut legionar!

Sărbătorindu-l, nu mă gândesc să fac un bilanț al luptei sale cu dușmanii acestei țări. Așa ceva e greu. Numai Căpitanul își poate face, fără greșeli, socotelile. Mai întâi pentrucă, vasta-i activitate—în tranșeele adevăratului naționalism românesc—nu se poate descrie într'un articol de ziar. Apoi, pentrucă e și foarte greu de scris legionărește, ca să nu-l superi pe Căpitan.

Nu știu de ce, când vreau să vorbesc, să scriu, despre *Căpitan*, mă transport cu gândul la *Marele Voevod Ștefan cel Mare*. Par'că îi văd pe amândoi, la marginea unei păduri, făcând planuri de luptă, sau hotărând construirea unei biserici...

Înțelegeți acum de ce mi-e frică să nu mă încurc, în scris..

Totuși, sufletul meu de legionar—*făcut, nu născut*—mă îndeamnă să fac câteva constatări cu ocazia acestei sărbătoriri.

Căpitanul

Analizând viața Căpitanului ne dăm seama că dela vârsta de 17 ani este permanent în luptă. Căpitanul n'a avut copilărie. El nu știe ce-i aia petrecere cu *distracții moderne*. Dela 1923 n'a fost la cinematograf. De lux nici nu poate fi vorba. A trăit peste *600 de zile* prin închisori, fără însă a avea o zi de condamnare. A fost și este sărac, ca aproape toți legionarii.

El e născut să lupte. Și luptă, mereu, bărbătește. Din 5, câți au pornit mișcarea la 1927, astăzi—cu toate prigoanele și sacrificiile: *morți, schingiuiți, arestați, etc.*—s'a ajuns la un milion.

Nu un milion de membri, înscriși ca în oricare partid politic. Ci un milion de *oameni, de legionari*, gata să-și jertfească și viața pentru credința legionară.

Acum aproape 20 de ani, Căpitanul a pășit la luptă cu gândul ca să creeze un OM NOU. Un Român *corect, demn* și *viteaz*.

În mare parte și-a ajuns scopul. *A creiat eroi.* Ca *Ionel Moța* și *Vasile Marin*, morți pentru apărarea Crucii în Spania. Căpitanul dispune astăzi *de sute, de mii, de zeci de mii de legionari*—gata să moară pentru Legiune.

Care dintre atâția pretinși conducători politici, a reușit să creeze oameni, gata să moară pentru el? Nici unul.

Ca o sabie de Arhanghel, Căpitanul înfruntă toate loviturile și merge vitejește pe linia de mare onoare. *Până acuma n'a pierdut nici-o bătălie!*

Dușmanii uneltesc, mișelește. Căpitanul îi sfidează și-și vede de drum. Merge pe cărările destinului românesc, spre a realiza o Țară nouă. O Românie legionară și creștină.

Să trăiești, Căpitane!

SERGIU FLORESCU.

BOALA GENERALULUI-LEGIONAR

Dragul nostru General-mare erou al războiului de întregire și vrednic camarad de luptă și suferință în tranșeele legionare-este chinuit de o boală nemiloasă.

Boala l-a cam slăbit, în ultimul timp. Totuși Generalul-legionar, care n'a fost învins niciodată de nimeni, rezistă. Nu se dă bătut. Trăiește cu credința că și de data aceasta--*ca la Coți, Jilava, etc.*--va ieși învingător.

Să-i ajute bunul Dumnezeu să birue!

Legionari! Rugați-vă Atotputernicului pentru sănătatea mult iubitului nostru camarad și comandant.

Să ne trăiți, domnule General!

Trăiască Legiunea și Căpitanul!

REAPARITIA „ROMÂNIEI CREȘTINE"

„România Creștină" reapare după o întrerupere pe care nu ea a dorit-o. Ls care alții au forțat-o.

Vina o purtăm noi. Pentrucă am socotit că este bine și cinstit a spune adevărul pe nume.

Am nesocotit prin aceasta supărările pe care le aducem unor anumiți oameni. Cari, în mod obișnuit trăiesc și propășesc în contact cu adevărul.

Noi am crezut și credem și acum, că nu trebue să facem din gazetărie un prilej de târguială negustorească, ci să fim purtătorii de cuvânt ai durerilor neamului nostru românesc și, necruțători față de dușmani, să le rupem masca de pe față.

Născuți și crescuți din pământ românesc, auzim chemarea pământului acestuia și-i tâlmăcim în vorbe suferințele lui.

Și, în acelaș timp, facem spovedanie cinstită de tot ceea ce credem, de tot ceea ce gândim, arătând românimei drumul aspru, dar drept și luminos al mântuirei sale.

Drumul României legionare.

Și mărturisim credința în biruință. Cei vrednici și cinstiți ne vor urma. Lor le vom fi frați în suferință, îndemn în bătălie, călăuză pe drumul victoriei.

Lașii și mișeii nu au ce căuta în rândurile noastre.

Pe aceștia, la ziua sorocului, îi va nimici sabia dreptății.

Iar noi ne regăsim la drum nou, cu gândul la Dumnezeul Neamului românesc.

Traian Cotigă

Zări verzi

Neistovit. Străfulgerând. Și neînfrânt.
Frământ,
În teascul gândului de dor și foc
Icoana desenată 'n veac de ape 'nvolburate
Și deslușesc o țară mândră, de noroc.
În glasul undei frământate.

Și chem să cânte 'n zări cu mine și cu țara toată,
Feciorii toți un „Ștefan Vodă al Moldovei".
Ridică ochii argisită gloată,
Să-ți torn durerea 'n jarul slovei!

Ridică ochii 'n zările străfulgerate de minuni,
Să vezi cum crește mândru chip de Căpitan.
Ridică-ți ochii, țară, bucuria să-ți aduni
Și să cânți în slava luminatului Codrean!

Că învierea neamului pornește — primăvară...
Se aud cohorte verzi cum tropotesc în zare.
Din lacrimile tale, țară, țară,
Vom împleti cununi de bucurii legionare.

Valeriu Cârdu

(Din volumul „*Cuiburi de lumină*", recent apărut)

Comerțul legionar

de I. Diaconescu

Comerțul legionar e o veche năzuință.

Tot atât de veche cât și năzuința muncii laolaltă, adunată în tabere, în cari floarea generațiilor verzi s'a deprins, în accente de marșuri eroice, a construi o țară nouă.

O țară începută cu începutul, cu răscolirea gliei strămoșești din care aburește mângâietor îndemnul la fapte vrednice, din partea celor ce s'au jertfit aci 20 de veacuri, pentru a ne lăsa o țară mândră.

Comerțul legionar mai e tot atât de vechi cât și năzuința, împlinită de atâtea ori în Legiune, a jertfei pentru o cauză care transcende întreaga contemporaneitate națională.

Cântecul, jertfa, munca în comun și comerțul legionar sunt deopotrivă de vechi—de altfel ca și statul legionar de mâine—și toate la un loc și deodată s'au născut înaintea Legiunii.

Odată cu întemeietorul ei, care le-a purtat închise în ființa lui până în ceasul putinței de manifestare și desvoltare.

Asemenea colțului bobului de grâu care, oricât e de neînsemnător în modesta pieliță învelitoare, conține sub misteriosul lui relief o întreagă țară de viitoare lanuri mănoase...

Nu este în acest comerț nimic material, în afară de aparență. El nu face parte din lumea fenomenelor „economice" decât pentru aceia cari, orbiți de materialismul unei epoci în agonie— indiferent dacă e burghez sau colectivist—nu se pot înălța deasupra darurilor simțurilor.

Dar pentrucă chiar cei „puțini aleși" pot intra în împărăția cerurilor, cuvine-se să arătăm și pe înțelesul lor ce este comerțul legionar.

El, constitue, pentru marele nostru public, lupta împotriva acaparării iudaice și o străduință aproape supraomenească pentru deprinderea alor noștri cu negoțul demn și cinstit, după mai bine de un veac dela înmormântarea celui străvechi.

Iubitorilor sinceri de ideologii generoase le vom cere să se descopere în fața comerțului legionar, care e de natură profund socială, ca organizare, tendință și efecte practice.

Minima plus-valută realizată din acest comerț — după remunerarea modestă, dar omenească a celor ce-l mânuesc — nu merge în buzunare particulare spre a înmulți numărul capitaliștilor, ci germinează și fecundează noui întreprinderi economice legionare, cari tind a realiza în chipul cel mai ideal cu putință principiul înlăturării exploatării omului de către om.

Prin comerțul legionar se înlătură toate treptele de lipitori intermediaro-capitaliste, între producător și consumator stând numai munca legionară, remunerată modest.

Astfel se oferă consumatorului un trai mai eftin, iar producătorului o plată mai justă a produsului.

Dreptate economică și dreptate socială.

Comerțul capitalist, care lucrează pentru plus-valută, câștigă dela 5 clienți atât cât câștigă comerțul legionar dela 20-30 de clienți.

In secția alimentară, toți clienții restaurantelor legionare din vara aceasta, dela Carmen Sylva și București, au recunoscut acest lucru cu elan și admirație.

Din pricina plus-valutei sălbatece, comerțul capitalist contribue în generalitatea cazurilor la micșorarea consumației și implicit la micșorarea producției, sau cu alte cuvinte la mizeria economică generală și la un surd război social — care adeseori ia forme violente—intermediarii nesățioși, organizați în carteluri fățișe sau camuflate pe deoparte și producători și consumatori pe de altă parte, jefuiți de intermediari, unii în munca productivă, iar alții în existența zilnică.

Comerțul legionar apare astfel ca îndrumător economic, desvoltând simultan producția și consumația și ca un armonizator al antagonismelor materiale din sânul societății, cari pe planul social și politic germinează anarhia.

Dar prin noutatea, vigoarea și idealismul lui, comerțul legionar închegă o minunată comunitate sufletească între consumatori, făcând din ei, oricât de prozaică apare situația de consumator, convinși unui ideal etic, vecin apropiat al creștinismului pur.

Propășire economică, armonie socială, progres etic și mare debit idealist, iată ce este comerțul legionar.

Iar înfățișat sub aspectul politicii naționaliste, acest comerț este singura armă eficace pentru învingerea Iudei, oricât ar fi el de întărit în dosul milenarei lui organizații pe

(Continuare în pag. 4).

O zi mare

de C. Pârlea

Era spre zece Maiu, acum un an și mai bine.

Se ținuse cu câteva săptămâni în urmă Congresul Studențesc dela Tg.-Mureș, cel mai mare și mai însemnat congres pe care l-au simțit plaiurile Ardealului de atâta vreme încoace. Acolo se afirmase o studențime solidară, o stâncă de granit peste vremi și ordinea și disciplina înmărmurind cetele de jufți sau de înstrăinați care năzuiau o compromitere.

Studențimea s'a afirmat vijelios. Aprig. Poate mai aprig și mai dârz ca niciodată. Acest lucru n'a convenit iudeocrației și masono-înstrăinaților.

Timpul a trecut însă și dăltuia pe fruntea luptelor naționale alte vreri, alte lupte. S'au închegat sufletele și smirnă creștină s'a aprins peste vămile crinilor tinerilor cărturari.

A venit suspendarea *acestui ziar și a încă vreo două. Printre ele* „Vestitorii", *revistă de gând și azur a muceniculul* Vasile Marin *și a camaradului* G. Ciorogaru. *Nu dăltuim aci motivele suspendării. Nu este vremea.*

Vara prin arșița lui Iulie, s'a încremenit pe bronzul istoriei o lespede pe care vămile văzduhului nu o cunoșteau. Atunci troițele munților au îngenunchiat, cuviincios la ură și lovituri, atunci icoanele aruncate în mocirlă s'au luminat, Horia, Tudor, Avram Iancu, *au ridicat fruntea mulțumind.*

Vine toamna.

Mișcarea legionară, tinerească, se ridică deasupra tuturor prin smerenie și cuviință.

Intr'o seară de toamnă întârziată au plecat în Spania *câțiva grenadiri. Cei mai de frunte. Cei mai dârji. In frunte sufletul și condeiul veacului de până acum. In frunte* Ion I. Moța. *S'au dus să lupte pentru Cruce, căci acolo, meleagurile se înroșiseră de sânge aruncat peste văi și plaiuri de ura satanică.*

Eroii au murit ca eroi.

Și azi ca și totdeauna.

13 *Ianuarie 1937. Moare* Ion I. Moța și Vasile Marin.

Zi,—destin pentru legionarism, — de glorie. Ziua lui 13! Ziua nașterii, *a afirmării și a biruinței.*

S'au ridicat atunci tulnicele, s'au

(Continuare în pag. 4)

Casierul

Acum vreo 10 ani, am fost și eu funcționar. Mi se părea curios. Eu funcționar? Opt sute șaizeci de lei pe lună. Când îi luam în mână, mi se părea că sunt cu totul alt om, în rând cu ceilalți.

Serviciul meu nu era mare lucru, dar când plecam spre casă și servitorul care rămânea să facă curat, bodogănea pe seama funcționarilor ce aruncă hârtie pe jos, mă simțeam și eu între ei, intrat în această tagmă. E drept că uneori aruncam și hârtii curate, după ce le boțeam, ca să creadă servitorul că cine știe ce lucru mult am avut. Așa-i omul, totdeauna vrea să pară ce nu-i.

Și poate aș fi stat mult și bine și aș fi fost acum om așezat, cu o căsuță în deal la Sărărie, coatele roase și nici o pretenție dela viață. Un biet număr în condica de prezență a biroului. A trebuit să plec și nu din vreo cauză gravă, muncă prea multă, Eu, băiat tânăr, eram ascultător, mă iubeau toți funcționarii. Unul singur mă ura, mai bine zis ura pe toată lumea. Inalt, uscățiv, cu mâinele lungi, ochi blegi de vițel, aveau o lucire de răutate. Întotdeauna aplecat din spate. Fața lui se schimba cu o ușurință de camelion. Răutăcios și îmbufnat cu cei mici, dulce și mieros cu cei mari, aproape slugarnic.

Astăzi, stau și mă gândesc la acest om, ce proces s'o fi petrecut în sufletul lui, ce diavol avea în inima lui prefăcută.

Când am intrat întâi la serviciu și l-am cunoscut, vocea lui blajină, sfaturile lui îmi dădeau impresia unui om bun să-l pui la rană; apoi firea lui s'a schimbat deodată.

Cine îl cunoștea pentru prima oară rămânea încântat de el. Da ochii peste cap ca o mironosiță, exagerat de politicos, te înșela imediat la prima vedere. In discuții cu șeful nu se băga niciodată. Sta la distanță ca un câine bătut. Dar în sufletul lui fierbea cazanul cu ură. Il simțeai, stând la biroul lui aplecat peste acte, cum urmărește toate mișcările funcționarilor cu ochii lui sfredelitori.

De multe ori îmi făcea impresia unui alchimist străvechiu, care încovoiat asupra condicilor, caută formula fabricării aurului.

Alteori figura lui lua o expresie de răutate pe când lucra. Se vede că în timp ce tocul lui aluneca pe hârtie, gândul lui distila fiere.

Această ură avea câteodată vreun motiv, alteori numai o închipuire. Era zgârcit, avea o poftă nebună de a strânge averi. Singura lui bucurie era banul. Să-l simtă, să vadă grămada cum crește. Mânca prost deși avea leafă bună. Când era invitat înfuleca cât șapte. Dacă avea nevoie de cineva, îl omora cu dragostea și făcea prietenie numai cu cei care aveau posibilități să-i plătească ceva o masă sau altă plăcere. Increzut și prost, se lingușea pe lângă cei mari pentru înaintare, săruta mâna ici, și se fofila printre ceilalți, totdeauna în frunte. Îi plăcea să o facă pe grozavul cu cei mici vorbea dela înălțime, descriind cu degetul niște cercuri largi în aer. Cei mici îl ascultau prostiile cu respect, căci altfel te ardea la plată.

Ar fi fost în stare să-ți oprească pensia pe un an. Cei ce-l lingușeau trăiau bine. Era vanitos și-i plăcea să-i gâdile ambiția. Câțiva nenorociți pe care îi ținea în mână cu nevoile și sărăcia lor, îl ridicau în slavă, și-i admirau toate gogomăniile, încântați că pot să-i fie pe plac...

Dușmănia lui a pornit contra mea dela un fleac.

La început nu avea nimic cu mine, eram un simplu copist, îmi făceam datoria. Când treceam prin fața lui, îl salutam exagerat cum văzusem că fac toți cei mici.

Pe semne, spre nenorocul meu, a aflat că sunt student. M'a chemat la el, m'a bătut pe umeri cu un aer de protecție și m'a poftit să stau lângă dânsul. Mă așez cu sfială căci auzisem dela ceilalți ce poamă este.

Scoate din casa de bani un caiet învelit cu grijă, se uită în toate părțile și ca un hoț ce umblă cu o comoară, îl deschide.

— Mă înțelegi, sunt poeziile mele. Nu vreau să știe toți că mă ocup cu arta. Lumea-i geloasă. Mă spune la percepție și mă pun aceia la taxe. Te rog să te uiți prin ele. Dumneata ești om cetit, ai putea să-ți dai vreo părere, dar să mi-o spui numai mie. Mi-a învelit caetul în vreo 10 hârtii și mi l-a dat. Pe drum, în tramvaiul care mă ducea spre casă, purtam caietul ca pe niște moaște sfinte. Ferească Dumnezeu să nu le pierd. L-am pus cu grijă într'un dulap și l-am lăsat acolo. Tocmai de poezii îmi ardea mie. Vreo lună de zile mă tot întreba dacă le-am citit, eu mințeam și spuneam că da. Leafa am luat-o cel dintâi, ba și un acont pe luna ce venia. Toate mergeau bine și ar fi mers, dacă din curiozitate, când stăteam tolănit pe pat într'o zi, nu mi-aș fi adus aminte de caietul cu pricina. Îl scot din dulap. Mă gândeam, ce-o fi putut ieși din sufletul uscat al acestui om? Îl deschid cu oarecare emoție și mă mustram că nu l-am cercetat mai înainte. Pe prima pagină într'un chenar cu floricele o poezie intitulată: «Ție». Mă gândeam, omul acesta o fi iubind? Este posibil ca vreo femeie să se lipească de acest strigoi? Ei, dar viața are curiozitățile ei.

Mai la vale poezia începea:

„Se'nvolburase zarea de râsu-ți cristalin
Distantă ești cu mine, o suflete hain.
Casanța ta meschină mă plimbă ca un vis,
Pe unda verde neagră a iadului abis".

M'a apucat un râs cu lacrimi. Cei din camera alăturată credeau că am înebunit, eu mă tăvăleam pe pat, mă zvârcoleam ca un șarpe. Era un râs nervos, care nu se mai oprea. Când îmi aduceam aminte de «casanța ta meschină» mă topeam. Nu am mai putut ceti nimic. In tramvai râdeam de se uita lumea la mine. La birou, când am dat ochii de el, m'au apucat din nou istericalele. A început să râdă tot biroul, deși nu știa de ce. Casierul sta și el și nu-și da seama dece. Intr'o pauză de râs reușesc să scot câteva cuvinte.

— Se'nvolburase zarea—

Râsul mă năpădește din nou și mai tare. Râde biroul cu hohote. Casierul se face negru. Bărbia îi tremură de ciudă.

După ce s'au potolit toate, casierul vine lângă mine și-mi șoptește la ureche să-i aduc caietul. Eu dau din cap abia stăpânindu-mă să nu izbucnesc.

I-am adus opera. Nu a spus nimic. La leafă m'a chemat la urmă. Salariul meu în monede de 25 bani de aluminiu, așezate în nesfârșite fășicuri. Mă uit la el mirat. Îmi întinde fără nici un cuvânt să iscălesc statul, apoi cu podul palmei îmi împinge banii în față. Îi iau în pălărie. Pălăria se umple și mai cad pe jos. Îi pun pe o ață în hazul funcționarilor și plec să-i schimb.

Erau însă, și cei mai rău, nu știu de unde îi adunase, bătuți cu piatra, roși, boțiți de nu-i primea nimeni. Am reclamat șefului care a dat din umeri.

Toată luna n'am făcut altceva decât să schimb banii.

A doua lună la fel. M'am săturat și de slujbă și de leafă. Așa m'am lecuit și eu de funcționarism.

Neculai Totu

Muncitori creştini din toată ţara, uniţi-vă în credinţa legionară

Intrucât mai există muncitori creştini — *cum puţini, ce-i drept* — cari încă nu s'au convins că doctrina comunistă este o doctrină jidovească, iar ei servesc doar ca simple instrumente în mâinile agitatorilor *Ghelerter, Moscovici*, etc., ne-am propus să tratăm cât se poate de pe larg *problema muncitorească* dela noi.

In consecinţă, orice român-creştin, care, *în mod obiectiv*, înţelege să contribue la luminarea muncitorimei, poate să ne trimită articole şi reportagii pentru „*pagina muncitorilor*". Să fie scrise însă scurt, concis şi documentat.

Incepem cu publicarea reportajului de mai jos, scris de d. avocat *Dimitrie Popa* din Bucureşti.

Către comunism sau legionarism?

Dacă pentru alte categorii sociale nu se pune problema în termeni extremi, fără îndoială că azi *muncitorii, lucrătorii din ateliere, oamenii negri ai minelor de cărbuni şi ai sondelor, cărăuşii porturilor, mecanicii depe maşini*, ca şi *şoferii, zalahorii* din construcţii etc., au de ales între drumul ce duce spre *statul comunist* sau cel *legionar*. Vor privi ei spre răsăritul roşu, sau se vor afunda în adâncul pământului românesc, pătrunzând cu durerile lor, cu nevoile lor şi crezul lor, în rândurile de luptă legionară?

Ce li se oferă şi la ce se pot aştepta dela un stat organizat pe doctrina *jidovo-comunistă* denumită *marxism?*

Ce-i pot determina şi care vor fi motivele să-i determine a da lupta entru înfăptuirea statului legionar şi care poate fi poziţia lor în *statul legionar?*

Iată dar în *două întrebări*, rezumată răscrucea în care se găsesc azi muncitorii.

Dela început afirm că massa lucrătorilor de toate categoriile, în special lucrătorii calificaţi, au dat dovadă de o mare putere de sacrificiu, mergând chiar până la sacrificiu suprem.

Ce li se promite de către propagatorii comunismului? *Salariu bun, ore de muncă limitate, locuinţe higienice, asistenţă socială, libertate desăvârşită* în viaţa de familie, *egalitatea* bunurilor, aşa fel încât fiecare să aibă după trebuinţele lui tot ce-i trebue. Cu un cuvânt toate îmbunătăţirile ce li s'ar face într'un stat comunist sunt de ordin material, fără să se ocupe deloc de partea sufletească a lor.

Viaţa muncitorului din Rusia

Cine sunt acei cari au început şi fac propagandă pentru înfăptuirea statului comunist? Răspunsul nu poate fi decât unul: *Jidanii*. De ce propovăduesc ei doctrina comunistă?

Singurul popor împrăştiat pe tot pământul e poporul lui *Israel* şi frânturile lui nu vor alcătui o massă comună decât într'un stat comunist, care nu cunoaşte nici *graniţe*, nici *guverne*, nici *religie* nici *viaţă naţională*, a acelor ce vorbesc aceeaş limbă şi au acelaş ideal în viaţă.

Că aşa stau lucrurile, nu avem decât să aruncăm ochii peste *Nistru*, unde imediat după revoluţie şi până azi, elementul jidovesc predomină în conducerea sovietelor ruseşti.

Şi dacă *Rusia* e organizată pe baze comuniste să cercetăm care e situaţia muncitorilor în Rusia de azi.

Au lucrătorii din Rusia salariu mai mare ca în statele burgheze? Sunt limitate orele de muncă în U.R.S.S.? S'au ţinut de cuvânt conducătorii de azi ai Rusiei şi le-au procurat locuinţe higienice? Au organizat ei o asistenţă socială, pentru a-i feri pe muncitori de atâtea boli ce bântue între ei.

E te în Rusia realizată egalizarea averilor? Nu noi vom răspunde ci ne vom folosi arătând părerea scriitorului englez *Saw*, care a fost un desăvârşit adept al comunismului înainte de a merge în Rusia, unde a văzut cu ochii „*realizările*" statului comunist.

(Dar bietul om, s'a întors cu sufletul plin de desnădejde şi dezamăgire. S'a convins cu ochii lui, cu simţurile lui, că *în Rusia muncitorii duc o viaţă de robi, roboţi ai maşinelor, fără nici o îndreptare a situaţiei lor materiale*. Cu salariu lui, lucrătorul rus, care nu mai e comunist azi, nu poate să-şi permită luxul să cumpere un kg. de carne odată la două zile, sau să aibă *pâinea, pâinea cea de toate zilele* care să-i dea noui forţe de rezistenţă în munca grea din uzine şi depe şantiere.

Iată dar că azi muncitorii ruşi, *care cu sacrificiul vieţii lor au instaurat la conducerea statului rus, guvernul comunist*, dezamăgiţi şi cu sufletul frânt de durere, se organizează în tăcere pentru a-şi recâpăta din nou adevărata libertate.

Iată dar ce-i aşteaptă pe muncitori în statul comunist. Şi nici nu putea fi altfel când cei cari doresc cu orice preţ să vadă realizat statul *universal comunist*, sunt *jidanii*, poporul blestemat a nu trăi de cât exploatând nevoile, durerile şi pâinea altor popoare.

Dacă pe muncitori nu-i aşteaptă o situaţie mai bună în statul comunist, urmează de aici că sunt şi e cineva să creadă, că muncitorii se pot mulţumi cu situaţia lor de azi în statele *burghezo-democratice?*

Robi jidanilor şi patronilor fără suflet

Dacă dincolo de *Nistru* dintr'o muncitorime liberă pe destinele ei, a devenit o lume de roboţi, de animale, fără ideal, fără curajul de a avea pretenţia că sunt şi ei oameni, dincoace în statele democrato-burgheze, fără organizare, fără asistenţă socială, fără asigurarea existenţei ei, prin meseriile în care componenţii massei muncitoreşti s'au specializat, muncitorimea a devenit o massă de sclavi liberi.

Da, o libertate aş putea spune desăvârşită, dar tocmai de aceea muncitorii sunt nişte sclavi desăvârşiţi.

Fără siguranţa zilei de mâine, bun atât cât poate munci ca un bou, e bătut pe umăr de patron şi lăudat, cu toate că salariu lui nu echivalează nici cu un sferi din efortul lui, din munca lui, din arta şi sufletul ce-l depune în executarea lucrărilor realizate de el.

Fără siguranţa zilei de mâine. Dacă munceşte bine şi mult, cât mai mult, e apreciat de toţi. A suferit un accident, a căzut depe schele, şi-a pierdut o mână, şi-a pierdut vederea în timpul muncii? Din acest moment a devenit un simplu cerşetor, un simplu muritor de foame, un mort între vii.

Patronul se scuteşte de prezenţa lui în atelier, în fabrică, la volan, pe schelă şi acest lucrător, care, cu o zi mai înainte era aşa de mult apreciat de patronul său, azi e un simplu cerşetor, alungat de acolo, unde a muncit toată viaţa lui, cât a fost om valid, e alungat ca ceva netrebnic, care te supără cu prezenţa lui. Dar nefericirea e cu atât mai mare, când lucrătorul acesta mai are şi 3-4 copii şi o nenorocită de femee, care, cu toată sărăcia se simţea atât de mulţumită când îi aducea soţului prânzu'l la poarta atelierului. Şi ei, adică copiii lui, familia lui, au devenit nişte cadavre, în care se vor cuibări de mizerie toate bolile şi le vor măcina sănătatea înainte de a fi de vr'un folos societăţii. Acesta e prezentul şi viitorul muncitorimii în statul *burghezo-democrato-capitalist.*

Deaceea, mişcările muncitoreşti îşi au izvorul în tragicul existenţii lor. Nesiguranţa zilei de mâine, tratamentul nromenos de care ei se bucură din partea patronilor, chiar când acest patron e statul, îi îndeamnă la frământări, la greve, la mişcări, *cari nu folosesc nici lor, nici societăţii*. Dar ce vreţi să facă, când vitregia soartei e atât de crudă! Şi lucrătorii se vor mişca până ce patronul, statul şi deci conducătorii lor îi vor chema la o viaţă nouă, cu un viitor asigurat şi plin de demnitate, căci să nu se uite că şi ei sunt *oameni*, şi încă oameni de mâna întâia, prin pregătirea lor şi prin munca ce-o depun pentru societate.

Dimitrie Popa

In numărul viitor:

Muncitorii în statul legionar

In curând va apare
„Cea mai mare jertfă LEGIONARĂ"
de Gh. Şt. Clime şi Pr. Dumitrescu-Borşa, comandanţi legionari.

Citiţi săptămânal
„România Creştină"
Cea mai răspândită foaie, scrisă cu duh legionar

Pentru muncitori

Mişcarea legionară va da muncitorimii mai mult [illegible] un program neîmplinit, mai mult decât o pâine mai [illegible] mai mult decât un pat mai bun într'o casă sănătoasă.

Ea va da muncitorimii dreptul de a se simţi stăpân peste ţară, deopotrivă cu toţi ceilalţi Români.

Ea va putea păşi pe Calea Victoriei cu pas de stăpân.

Pentru prima dată muncitorul va simţi senzaţia, [illegible] mândria de a fi stăpân. De a fi stăpânul ţării lui.

Faţă de acestea toate, celelalte chestiuni interesează [illegible] puţin.

Pentru că muncitorul stăpân îşi va avea legile, [illegible] rea în Stat şi soarta, pe care singur şi le va face cu [illegible] cu cap şi cu conştiinţă de stăpân.

C. Z. C.

Patriarhul României şi primejdia jidovească

Anul trecut, când I. P. S. Patriarh dr. Miron Cristea a vizitat Londra, o delegaţie de jidani, în frunte cu şef-rabinul Londrei dr. Beck, a solicitat şi obţinut o audienţă la Capul Bisericii române.

Cu prilejul acelei audienţe, Prea Fericitul Patriarh a arătat reprezentanţilor „Alianţei israelite mondiale" cât de primejdioşi sunt jidanii din România.

Intre altele, Patriarhul nostru a spus SUS şi TARE:

„România e ţara cea mai tolerantă sub orice raport confesional, unde evreii au sinagogile lor cu zecile. In Iaşi, se zice, c'ar avea sinagogi, case de rugăciuni şi de obşteşti consfătuiri, vr'o 70. Cum trăiesc, cei mai mulţi, în mare belşug, acaparând toate bogăţiile ţării, comerţ, industrie, case, oraşe, etc.; dar cum cultivă şi susţin — adeseori în cele mai rafinate forme — şi epidemia corupţiei şi a atâtor rele sociale, cum au acaparat presa, care urmăreşte cu ajutor străin vădita tendinţă de a ponegri toate comorile sufleteşti ale Românilor, şi a face să evaporeze în neantul unei pseudo-umanităţi, fără patrie, fără naţionalitate, fără nimic ce alimentează sufletul şi viaţa unei naţiuni.

In schimb ei practică toate mijloacele—iertate şi neiertate—pentru a şi menţine cea mai dârză coheziune naţională şi confesională- pe care la alţii o destramă".

Apoi; „Ca un potop, atât în cursul războiului, cât, şi mai ales, după războiu—un număr atât de mare din Galiţia, Rusia, Austria, Germania, Ungaria, etc., încât au început să ne periciliteze însăşi existenţa noastră de Români şi creştini.

Sunt oraşe şi ţinuturi întregi unde nimic nu mai e românesc decât sărăcia, mizeria cea mai neagră, »umbra spinului«. Iţi vine să plângi de mila bietului popor român, căruia îi stoarce şi măduva din oase.

A ne apăra, este o datorie naţională şi patriotică, iar nu „antisemitism".

A nu reacţiona, a nu activa spre a scăpa de această plagă, înseamnă a fi nişte laşi, indolenţi şi a ne duce de vii la groapa şi peirea ce ne aşteaptă.

La urmă Inalt Prea Sfinţia Sa le-a rezumat opinia sa în următorul sfat:

„Toate popoarele din lume, fie primitive, fie civilizate, s'au silit în cursul timpurilor a-şi câştiga un petec de pământ, o ţară, o patrie, după trebuinţa şi puterea lor, pe care au apărat-o de toţi duşmanii, cu sângele celor mai buni fii ai lor. Au curăţat-o, prin munca lor, de toate bălăriile şi sălbătăciile, au prefăcut-o în pământ roditor, pe care îl cultivă cu braţele lor, în sudoarea feţei lor, în dogoarea arşiţei soarelui şi a vijeliei văzduhurilor şi scot roade pentru traiul lor şi pentru susţinerea aşezămintelor obşteşti.

Unde e scris că numai dv. evreii aveţi privilegiul de-a trăi pe spinarea noastră, a Româniel, ca nişte paraziţi?

Unde-i scris că nouă nu ne este îngăduit a simţi cum ne sugeţi vlaga poporului şi creştinului, până sili să-şi părăsească casa şi vatra părintească şi să iee «frunza'n buze şi lumea 'n cap»?

Unde-i scris că noi n'avem dreptul a ne scutura de această primejdie, ca de orice paraziţi?

Deci logic şi sfânt. Aveţi [illegible] naţii puternice,—le-a spus I. P. S. Patriarh, — aveţi bani [illegible], aveţi legături mondiale, aveţi [illegible] cepere, aveţi isteţime, [illegible] orice situaţie, aveţi destule [illegible] şi posibilităţi, ca să vă [illegible] găsiţi şi câştigaţi undeva [illegible] pământ, o ţară, o patrie, [illegible] locuită de alţii. Colonizaţi-vă [illegible] şi vă acolo, munciţi pământul [illegible] daţi la munca grea, ca toate [illegible] lalte popoare. Trăiţi, ajutaţi-vă [illegible] raţi-vă şi exploataţi-vă unii pe [illegible] dar nu pe noi şi alte popoare [illegible] rora cu rafinările etnice [illegible] ce le duceţi şi acaparaţi [illegible]

Nu cunosc într'atâta geografia lumii, ca să vă spun [illegible] Dar cred că e loc disponibil prin Africa, Australia, Asia, [illegible] sule, etc. iară a alunga pe [illegible] de exemplu pe arabii din Palestina, din căminurile lor, [illegible] pământul lor, nu-i nici [illegible] nici umanitar. Au şi ei drept la ţara lor şi nu se poate [illegible] nimănui să plece din vatra [illegible] şi să te poftească pe [illegible] evreu, cu mărinimie, să-i [illegible] locul, iar el să plece în lume.

* * *

Cu tot sfatul dat, şef-rabinul Beck, care practică cunoscutele principii ale legii sale talmudice, [illegible] rul Patriarhului nostru Miron, provocare la învăţătura evanghelică creştine „Ca să fie mai întâi [illegible] şi apoi român", adică „să [illegible] să ocrotească, să iubească, [illegible] aproapele său, evreu în România, căruia fruntaş ascultat este".

I. P. S. Patriarh i-a răspuns: [illegible] uita că porunca creştină este: [illegible] iubeşti pe aproapele, ca pe tine însuţi. Aceasta nu înseamnă că [illegible] tine însuţi să te neglijezi, [illegible] aperi de cei ce, ca nişte [illegible] sug vlaga, să-i cedezi vatra [illegible] mântul, să-ţi părăseşti căminul, [illegible] corceşti limba, să-ţi înveninezi [illegible] lictul, să-ţi lepezi comorile [illegible] lui, iubirea de patrie, de [illegible] credinţă, de datini şi de [illegible] viaţă naţională cu toate [illegible] Creştinul e dator **Să se iubească întâi pe sine, să aibă ce-i trebueşte**, ca apoi din ce are, să [illegible] ajuta pe aproapele, care se [illegible] de el cu gânduri curate de [illegible] cin, iar nu să deie tuturor [illegible] cilor arme şi mijloace de-a-i [illegible] fiinţa şi de-a-i ocupa locul".

Iată cum a vorbit Capul Bisericii naţionale, în faţa acelora ce [illegible] coreligionarii lor, ne încurcă [illegible] socotelile noastre româneşti, [illegible] duindu-ne viitorul neamului.

Se aude domnilor politicieni înfrăţiţi cu jidanii???

* * *

Mai susţii, canalie Petre P[illegible], injuriile la adresa Patriarhului [illegible] unde ai de gând să mergi cu [illegible] mia, ticălosule?

S. S. Patriarhul României

Citiţi
„Insemnări de pe front"
de Nicolae Totu
— Note din expediţia legionară în Spania —

Interpuşii şi acaparatorii

Chişinăul a încăput în întregime în ghiarele jidovimii, e un oraş perdut pentru creştini.

Centrul şi oraşul adevărat e locuit şi acaparat exclusiv numai de jidani.

I s'a dat atunci opt sate înconjurătoare, care s'a u numit suburbii locuite de săteni, şi s'a ajuns astfel ca statistica să arăte totuşi 70 la sută jidovi, dar totodată s'a dat jidovimii Chişinăului câteva zeci de mii de robi creştini, cari muncesc toţi pentru jidovi şi pe cari jidovii îi sug ca lipitorile.

Creştinii sunt toţi lucrători de pământ, sau lucrători cu braţele (salahori) la jidani, ori slugi în casele şi prăvăliile jidoveşti.

Jidovii sunt toţi negustori, industriaşi, dar în majoritatea lor sunt *interpuşi nechemaţi şi acaparatori* cunoscuţi, puţini din ei sunt meseriaşi spoliatori incorecţi până la obrăznicia caracteristică neamului acestuia de oameni.

Să zicem că jidovii au dreptul de a face negustorie, de a fi liberi profesionişti şi meseriaşi de tot felul, trebuesc însă pentru aceasta să îndeplinească unele forme şi condiţiuni cerute de lege, ei bine, din toată spuzenia aceasta de jidovi care se îndeletnicesc cu ocupaţiunile arătate, nici 10% nu îndeplinesc formele şi condiţiunile cerute de lege, restul de 90% sunt clandestini, adică interpuşi şi acaparatori anonimi.

Interpuşii şi acaparatorii au câte 10 nume şi nici un domiciliu, nu sunt autorizaţi de nici o autoritate, nu sunt controlaţi de nimeni, nu plătesc nici o dajdie, înşeală la cântar sau pe ori ce altă cale, excrochează, fură şi nimeni n'are ce face, sau mai bine zis nimeni nu le face nimic, ca într'o vlăsie a lor.

Şi dacă ar fi numai atât, dacă numai Chişinăul ar fi trupul pe care-l sug ploşniţele jidoveşti, treacă-meargă, dar toată Basarabia se lasă suptă *sistematic* de intermediarii şi acaparatorii jidovi.

Jidovii din Chişinău, unde este Centrul de conducerea operaţiunilor de speculaţiune ilicită, au împărţit Basarabia pe *nuclee* de 3-4 comune date spre sugere la câte una-două-trei ploşniţe, după cum este nucleul de bogat.

S'ar părea o imposibilitate aceasta, totuşi e perfect adevărat.

Procedura este următoare: ordin dela conducere că nici o ploşniţă n'are dreptul să sugă dela alt nucleu, de cât cel dat lui,—iar dacă producătorul îndrăzneşte să treacă cu marfa lui la alt nucleu de cel dat lui Moşcu, atunci Ilie dela celalt nucleu, şi toţi ceilalţi refuză să cumpere sau îi dă un preţ de râs, ca astfel să simtă ţăranul cât de rău a făcut că nu i-a vândut-o lui Moşcu.

Dacă o aduce la oraş atunci şi mai rău.—Prima întrebare care i-se pune vânzătorului este: De unde eşti bade? Din cutare loc (nucleul lui Moşcu).

Păi ce mai face Moşcu? — E sănătos? Sănătos.

Degeaba ai adus marfa asta la Chişinău (bunăoară) nu se caută.

Şi tot aşa din jidov în jidov, încât săteanul e nevoit să se întoarcă cu marfa în sat să o dea lui Moşcu ori s'o lase la târg cu jumătate din preţul lui Moşcu.

Şi în felul acesta Basarabia hrăneşte câteva sute de mii de paraziţi, iar Chişinăul singur peste 80 mii de ploşniţi ce stau gata să plesnească de atâta sânge ce au supt.

Sărac de tine moldovan-creştin după toate astea te mai face şi cap de bou şi te îmbracă cu cămaşă şi şapcă rusească ca să-şi bată joc de tine, şi să-ţi ia tot ei pe ele cât nu face.

Dr. Cristian

CREŞTINI!
Citiţi zilnic
„Buna Vestire"
ziar scris de multe plaivasuri verzi.
Redacţia: Bucureşti, B-dul Elisabeta 12, etaj II.
Abonamente: 700 lei anual pentru comunele urbane şi 500 lei pentru comunele rurale.

Front împotriva cenzurei

Măsurile excepţionale presupun o stare de alarmă.

Numai în caz de grave frământări interne—cum au fost de pildă în Austria, Grecia, etc.—se institue şi se menţine starea de asediu şi cenzura.

In alte împrejurări, măsura este arbitrară.

Singura ţară din lume—unde domneşte sabia şi focul Satanei—este guvernată într'o permanentă stare de alarmă: Rusia-Sovietică.

La noi însă, neexistând stare de alarmă şi nici regim comunist (!?), de ce oare suntem obligaţi sub jugul cenzurei?

Mister!

Iată de ce intrăm şi noi în tranşeele de luptă ale Frontului contra măsurilor excepţionale.

Pentrucă şi noi — aşa cum foarte româneşte scrie ziarul «Mişcarea»—dorim sincer intrarea în normal, pentru salvarea prestigiului Statului, pentru înălţarea României.

Să se isprăviască!

R. C.

INSTRUCŢIUNI PENTRU CORESPONDENŢI

Corespondenţii **„Româniel Creştine"** *sunt rugaţi:*

1. Să ne trimită informaţiuni importante. Ne interesează, în mod special, VIAŢA LEGIONARĂ **(realizări, întâmplări, prigoane, etc.)** *şi PROBLEMA MUNCITOREASCĂ* **(durerile şi bucuriile muncitorilor).**

2. *Să scrie:* **curajos, demn** *şi* **bine informat.**

3. *Să scrie:* **scurt** *şi* **concis.**

4. *Să trimită corespondenţa la timp, spre a sosi la r e d a c ţ i e Duminica, pentru numărul ce urmează.*

5. *Să se intereseze de vânzarea ziarului, prin depozitari şi să ne recomande cât mai mulţi* **abonaţi— buni platnici.**

Corespondenţa să fie scrisă pe o singură pagină a hârtiei şi semnată citeţ, arătându-se: **numele, pronumele** *şi* **adresa** *trimiţătorului.*

Toţi corespondenţii vor primi ziarul gratuit.

Jidanii jefuesc pădurile Basarabiei

Profitând de slăbiciunea — *slăbiciune gras plătită* — a unor slujbaşi, conducători ai ocoalelor silvice, o bandă de jidani, în frunte cu faimosul bandit MENDEL GROBOCO PATEL, devastează pădurile basarabene.

Şi nimeni nu aude. Nimeni nu vede. Nepăsare criminală pe toată linia!

Am ajuns aşa de departe, încât însăşi ocoalele silvice — *ba chiar şi Regiunea silvică din Chişinău* — sunt nevoite să cumpere lemne de foc dela jidani!

De necrezut?! Poftiţi în Basarabia şi veţi vedea cu câtă neruşinare sunt exploatate — *dezastruos* — pădurile Statului.

Organele silvice sunt corupte. Jidanii îşi fac de cap. Statul nu încasează taxele cuvenite. Ţăranii sunt nevoiţi să-şi vândă viţele pentru a cumpăra lemne de foc, dela jidani, cu preţuri extraordinare de mari.

Autorităţile, funcţionarii, etc., [illegible] la fel speculaţi într'un mod [illegible] nos de către banda jidanilor, [illegible] de oficialitate.

Oare când se vor ridica [illegible] ţatori, pentru toţi tâlharii?

Doamne ajută să vină legionarii!

Domnii abonaţi sunt rugaţi ca la orice reclamaţie sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite eticheta *cu care primesc ziarul*, **iar când expediază banii să lipească pe cuponul mandatului poştal** *eticheta* **abonamentului.**

CITIŢI
„Cuiburi de lumină"
de Valeriu Cârdu
— Cântece de mare jale, scrise de un tânăr şi vrednic poet legionar.
Se poate comanda dela autor, —Bucureşti, ziarul „Buna Vestire".
Preţul 50 lei

VIAŢA LEGIONARĂ
Credinţă, Luptă, Sacrificii.

Mişcarea legionară şi minoritarii creştini

Minoritarii creştini (nemţi, ruşi, etc.), alarmaţi de către presa jidovească, ne întreabă: „Este adevărat că mişcarea legionară este împotriva tuturor minoritarilor, deci şi contra minoritarilor creştini, aşa cum ni se spune?"

Răspundem: ce vi se spune, este o mare minciună jidovească.

Mişcarea legionară nu exclude o colaborare cu minoritarii creştini. Dacă vor intra în tranşeele legionare şi vor suferi alături de noi, se vor bucura, ca şi noi, de onoarea biruinţei şi a victoriei.

Căpitanul spune:

„Să nu vadă nimeni în noi nişte asupritori ai altor neamuri, sau nişte mâncători de jidani din ură religioasă. Criteriul în virtutea căruia un stat poate lua măsuri restrictive în contra unei minorităţi, nu poate fi nici aversiunea de rasă, nici ura religioasă. Principiul călăuzitor trebue să fie: pericolul pe care o minoritate îl poate prezenta pentru viaţa şi libera desvoltare a naţiunii dominante".

Avem două categorii de minoritari: **jidanii** *şi* **creştinii.**

Jidanii *prezintă un mare pericol pentru Neam şi Ţară:*

a) prin marele număr.

b) prin massatea compactă în oraşe unde ocupă numai pătura mijlocie, comerţul şi industria, având o tendinţă fermă de a pune stăpânire pe funcţiunile de conducere ale Statului român;

c) prin imposibilitatea asimilărării;

d) prin exploatarea nemiloasă a populaţiei româneşti băştinaşe, nimicită pretutindeni pe unde nenorocul a condamnat-o să vină în atingere cu populaţia jidovească;

e) prin spiritul de corupţie care infectează viaţa morală a ţării;

f) prin tendinţa crescândă de imigrare şi cucerire;

g) prin încercarea de a vorbi, a scrie şi a încerca să creeze operă „de cultură şi artă românească, în numele poporului român, dar în spirit iudaic, ceia ce este nu numai monstruos, dar şi împotriva naturii.

In privinţa minoritarilor creştini, mişcarea legionară are în vedere următoarele principii de conduită:

I. „Simpatia naturală către naţiunea de baştină nu poate fi socotită nici ca o lipsă de loialitate, şi nici ca un pericol pentru Statul român.

II. „Minorităţile conlocuitoare în România, urmează să se bucure de toate drepturile, în măsura loialităţii de care vor da dovadă faţă de Statul român". „Cel sau cei ce se vor opune sau vor uneltii aici în casă la noi, în contra viitorului românesc, vor fi striviţi. Dealtfel ca şi românii care se vor opune sau vor uneltii".

***

Acesta este răspunsul nostru.

Acum, însă, ne permitem să dăm un sfat:

Minoritarii creştini, dornici—ca şi noi românii—de o viaţă mai bună, de pâine, de dreptate, ar fi bine să nu-şi piardă vremea cu „întrebările", să nu bocească ziua de mâine. Ci, toţi ca unul, să intre în rândurile noastre. Să lupte şi, dacă va fi nevoie, să moară pentru Legiune.

Drepturile nu se câştigă plângând sau stând „să vedem ce-o mai fi". O viaţă onorabilă, egală cu a românilor de baştină—în actualele împrejurări—se câştigă luptând, pe cale legală, sângerând şi chiar murind.

Eroii Ionel Moţa şi Vasile Marin, când s'au dus în Spania să lupte pentru apărarea CRUCII, *nu l-au întrebat pe generalismul Franco ce le va plăti. Au intrat în luptă şi au murit, convinşi că servesc o cauză creştină—de ordin general.*

Intraţi, deci, în luptă, minoritari creştini, dacă vreţi să vă bucuraţi, alături de noi, de victoria legionară—care se apropie...

LUPTA PARTIDULUI „TOTUL PENTRU ŢARĂ"

Suntem întrebaţi zilnic, prin sutele de scrisori ce primim la redacţie dela creştini din diferite părţi ale ţării, dacă partidul „Totul pentru Ţară" va depune liste de candidaţi la viitoarele alegeri generale. In caz afirmativ, ne întreabă, care va fi semnul electoral şi cari sunt punctele principale din programul mişcării legionare? Răspundem:

1. *Da!* Partidul *„Totul pentru Ţară"* va candida în viitoarele alegeri.

2. Semnul electoral va fi ⊡ *(pătratul cu două puncte).*

Până în 1933, legionarii e prezentau în alegeri cu semnul # *(gardul de fier).* Acest semn a fost anulat însă cu prilejul dizolvării organizaţiei *„Garda de Fier"*.

3. Mişcarea legionară luptă pentru „transformarea „actualei Românii *politicianizată şi jefuită de toţi veneticii şi înstrăinaţii*, într'o *Românie Nouă*, în care să aibă *pâine şi dreptate.*

Sf. Arhanghel Mihail, patronul Legiunei.

Căpitanul vrea să creeze un nou tip de Român: *Muncitor, corect, demn şi viteaz!*

Ajunsă la conducerea ţării, mişcarea legionară, *pe bază de lege,* **va lua următoarele urgente măsuri:**

a) *Pedeapsa cu moartea* **pentru toţi hoţii cari au furat banul public, trădătorii de Ţară şi spionii;**

b) *Revizuirea şi confiscarea* **averilor celor ce s'au îmbogăţit din munca cinstită a ţăranului;**

c) *Pâine neagră* **pentru toată lumea: nu se poate ca unii să mănânce cozonac, iar cei mulţi să nu aibă nici mămăligă şi să moară de foame;**

d) *Pedeapsă aspră* **pentru funcţionarii necinstiţi şi pentru acei cari obijduesc poporul sărac;**

e) *Salarii onorabile* **pentru toţi funcţionarii Statului, spre a nu fi siliţi să fure din banul ţării: funcţionarul va fi plătit omeneşte, ca să poată trăi o viaţă de** *om.*

Dacă însă va fi prins că *fură,* **va fi pedepsit cu** *moartea;*

f) *Unire între toţi creştinii* **pentru înălţarea Bisericii, străbune şi alungarea lui Iuda, care vrea să ne strice credinţa noastră sfântă;**

g) *Stârpirea politicianismului* **şi trimiterea la muncă cinstită a tuturor agenţilor electorali, cari sug vlaga satelor;**

h) *Alungarea cămătarilor,* **jidani şi jidoviţi, cari sug de atâta amar de vreme munca cinstită a norodului;**

Şi legionarii se vor ţine de cuvânt. *Trecutul lor plin de jertfe este o dovadă că ei sunt oameni de fapte, nu de vorbe. Cum au murit eroic legionarii Ionel Moţa şi Vasile Marin, pentru apărarea Crucii pe pământul Spaniei, aşa sunt gata să moară toţi legionarii pentru apărarea credinţei lor, în luptă cu duşmanii interni şi externi ai României.*

Cu credinţa în Dumnezeu, *legionarii păşesc înainte* **peste toate piedicile ce li se ivesc în cale.**

Numai cine e orb, nu vede că se apropie victoria legionară!

REAPARIŢIA „ROMANIEI CREŞTINE" a produs bucurie în toată ţara

La 1 Mai 1936, fără nici un motiv legal, ministerul de interne a dispus suspendarea *„României Creştine"*—*„până la noui dispoziţiuni"*.

Toate protestele şi intervenţiile făcute, pentru a se intra în legalitate, au rămas în pustiu. Abia la ultima cerere de reapariţie—din cele *15-20 de cereri repetate lunar*—ministerul de interne, cu adresa *Nr. 524 din 29 Iulie 1937,* ne comunică *că s'a aprobat reapariţia.*

Vestea reapariţiei *„României Creştine"*, anunţată prin *„Buna Vestire"*, a produs bucurie generală în toată ţara şi în special în rândurile legionarilor.

Din sutele de scrisori, primite la redacţie, publicăm cele de mai jos.

Camaradul **M. I. Lefter,** (avocat în Cahul) *Comandant-Legionar al Bunei Vestiri,* ne trimite dela *Carmen Sylva* următoarea scrisoare:

„Camarade Florescu,

Am luat cunoştinţă cu multă bucurie, că după atâtea străduinţi ai reuşit să sfarmi cătuşele ce sugrumau un crez.

Evenimentul reapariţiei ziarului **„România Creştină",** *va fi o sărbătoare pentru tot ce e românesc.*

Bucuria-mi se măreşte, când văd neliniştea şi groaza ce stăpâneşte sufletele nemernicilor şi profitorilor din această ţară, încolţiţi la timp cu măestrie—prin pana şi dreaptă şi nemiloasă.

Văd panica şi zăpăceala multora, cărora le vine rândul— sau aşteaptă să le vie—a fi descoperiţi şi deferiţi judecăţii neamului.

Mergând pe vechea-ţi linie trasată, spinoasă, dar demnă, linie de multă energie şi curaj, faci un mare serviciu ţării.

La apelul ce adresezi—rog să accepţi — cu modestele mele puteri a fi colaboratorul d tale.

Trăiască Legiunea şi Căpitanul.

M. I. Lefter.

Carmen Sylva 13. 8. 1937."

***

Camaradul *Nic. Gh. Constantin,* preşedintele Centrului Studenţesc din Chişinău, ne scrie din *Sibiu,* de acasă, următoarele:

„Domnule Comandant,

Vă felicit cu bucurie pentru biruinţa **„României Creştine".** *Sufletele româneşti vor respira din nou duh de slovă legionară. Rândurile şi paginile nădejdilor noastre de mai bine vor pătrunde iarăşi prin văile, munţii şi cătunele cele mai ascunse ale plaiurilor strămoşeşti înstrăinate.*

Mă bucur şi văd şi simt şi bătaia altora când cântec omenesc cu reapariţia **„României Creştine"**

Nic. Gh. Constantin.

Sibiu, 15. 8."

***

D-l C. **Topoliceanu,** student din Fălticeni, ne scrie:

„Nu mică mi-a fost bucuria când am citit în **„Buna Vestire",** *că ziarul* **„România Creştină"** *va apare din nou după o atât de lungă aşteptare.*

M'am bucurat din tot sufletul, căci în Basarabia cotropită de străini **„România Creştină"** *va începe din nou lupta ei împotriva corbilor de lupor şi cu sabia de Arhanghel, va deschide printre cei răi, drum spre biruinţă.*

Va continua lupta începută, va stigmatiza pe trădători şi va fi prietenul cel bun al bietului român, care se va împărtăşi cu slovă românească.

Reapariţia **„României Creştine"** *este un imperativ. Basarabia are nevoie de un ziar de atitudine dârză românească, căci în ultimul timp e inundată de maculatura iudeo-comunistă. In România Mare, Basarabia nu poate avea decât o presă românească. Cei străini de neam, cari de multe ori îşi au aţintite privirile spre Moscova, nu ne pot face nouă educaţie naţională.*

Şi acum când după 15 luni de suspendare, **„România Creştină"** *apare din nou, mă mai bucur, fiindcă ea mi-a încălzit sufletul încă de pe băncile liceului. In Fălticeni, singurul ziar verde care ajungea până la noi era* **„România Creştină".** *Slova ei ne pregătea sufletul pentru luptă.*

C. Topoliceanu.

Student"

***

Mulţumindu-le acelora ce ne scriu, promitem în mod solemn, că vom continua să mergem pe linia legionară.

CĂSĂTORIILE LEGIONARILOR CU LEGIONARE
Circulara Nr. 86

Căpitanul a trimis tuturor unităţilor legionare, următoarea circulară:

Pentru motive pe care urmează a le arăta într'o circulară mai lungă, aş dori ca în mijlocul naţiei româneşti să se formeze *familii—cetăţi legionare.*

Pentru aceasta voesc să încurajez căsătoriile legionarilor cu legionare, având la baza însoţirii, nu singura apreciere a frumuseţilor fizice, ci mai ales pe aceea a strălucitoarelor însuşiri sufleteşti legionare.

Familiile—cetăţi legionare:

1. Vor fi adevărate centre de rezistenţă în mijlocul naţiunii;

2. Din ele se vor naşte eroi pentru neam.

Corneliu Zelea Codreanu

6 legionari achitaţi

Legionarii *Vasile Chiparis, Trofim* Costeniuc, *Nicolae Nenicu, Timofei Donţov, Nicolae Plotnicov* şi *Eugen Răileanu* din Chişinău au fost arestaţi de către şeful de post *Ivan Virabov* din comuna *Ignaţei jud. Orhei* şi trimişi în judecată *„pentru cămăşi verzi—uniformă legionară".*

Tribunalul Soroca i-a condamnat la câte 2 luni închisoare.

Atât parchetul cât şi legionarii au declarat apel.

Apelurile s'au judecat în ziua de 2 Sept. crt., de către *Curtea de Apel din Chişinău.* Apelul parchetului a fost respins, iar apelul legionarilor a fost admis.

Legionarii au fost achitaţi de orice penalitate, stabilindu-se că a purta cămaşă verde, fără centură cu diagonală, nu constitue uniformă legionară.

Legionarii au fost apăraţi în instanţă de către ilustrul avocat *Leon Bossie,* o floare a baroului avocaţilor din Chişinău.

Consfătuiri legionare în Basarabia

In vederea viitoarei campanii electorale, în cursul acestei săptămâni au avut loc o serie de *consfătuiri între fruntaşii mişcării legionare din Basarabia.*

Din rapoartele unităţilor legionare dintre Prut şi Nistru, rezultă că în viitoarele alegeri se va da *o mare bătălie electorală între legionari şi partidul comunist, zis naţional-ţărănist.*

Comuniştii, **sub masca ţărănistă, au început deja** *desanţata şi criminala* **lor propagandă** *demagogică* **contra mişcării legionare.**

Legionarii însă nu se clintesc depe poziţie...

LEGIONARII DIN JUD. C-LUNG MUSCEL
O înălţătoare şedinţă ţinută cu legionarii din plasa Radu Negru

C-Lung Muscel.—*In ziua de 22 August, din iniţiativa d-lui av.* **Puiu Gârcineanu,** *şeful org. partidului* **„Totul pentru Ţară"** *din judeţul* **Câmpulung-Muscel,** *a avut loc o şedinţă a tuturor legionarilor din plasa* **Radu-Negru,** *în comuna* **Boteni.**

Legionarii au plecat în marş, parcurgând circa 14 km.

Pe tot parcursul, populaţia i-a primit cu flori.

După ce au luat parte la slujba religioasă, oficiată la biserica din **Boteni,** *legionarii, încolonaţi şi cântând cântece legionare, au mers în câmp* **(la locul fixat pentru şedinţă)** *unde au luat masa şi s'a ţinut şedinţa.*

Camaradul **P. Gârcineanu** *şi* **C. S. Pr. Mihail Enescu,** *au arătat care este rostul luptei legionare, în aceste vremuri de restrişte.*

Coresp.

Contenciosul legionar

funcţionează zilnic între orele 9,30-11,30 şi 18,30-20,30

Buc. Gutenberg 3

Toată lumea legionară, precum şi prietenii, găsesc aci un serviciu organizat pentru consultaţiuni, procese, notariat.

INSEMNĂRI ÎN CARTEA VERDE

Legionarii să nu uite numele acelora ce, nesocotind legile ţării, deslănţue prigoană contra lor!

◆ Legionarii din com. *Cotiugenii-Mari, jud. Soroca* au construit o Troiţă în cinstea Eroilor Legionari, *Ionel Moţa* şi *Vasile Marin.* Când au vrut însă s'o ridice, s'o instale ze la locul destinat, jandarmul şef de post *Petre Barbu,* (nu ştim dacă din ordin superior, s'au din iniţiativă proprie) a oprit ridicarea Troiţei, ameninţând că, dacă totuşi se va ridica noaptea, nu va permite sfinţirea şi o va dărâma.

◆ Şeful de post *Ion Crudu* din comuna *Nimoreni-Lăpuşna,* arestează şi deţine la post pe legionarii *Petrea Mertic* şi *Ion Teodoraşcu*—de câte 2-4 ori pe lună, câte 5-10 ore, fără a face vre-o formă legală, iar când îi eliberează, le spune: *„ori să lăsaţi de gardă, ori, de nu aveţi de furcă cu mine".*

◆ In timp de 3 luni, în *Tg. Nămoloasa,* comuna *Nămoloasa* şi *Costi loasa, jud. Putna,* au fost arestaţi decui, jud. Putna, au fost arestaţi degal, peste 2000 legionari, sub diferite pretexte. După 2-10 zile de deţinere, au fost puşi în libertate, fără a li se dresa acte. Cu ocazia acestor prigoane, leg. *Sava Tudorel* şi *Andrei Paraschiv Şerban* au fost maltrataţi de jandarmi. La prigoană a contribuit şi *Costică Ghiosa,* funcţionar din Tg. Nămoloasa.

◆ Şeful de post *Uncuţă Profire* din comuna *Cecur Menjir* (Tighina) a arestat, ilegal, pe leg. *Cernov Leonte.* A fost bătut în aşa hal, încât a trebuit să fie internat în spitalul din Cimişlia. Judecătorul de ocol din Cimişlia face cercetări. Sunt puţine speranţe că va scăpa cu viaţă.

◆ Şeful postului din comuna *Cobâlca Orhei,* anume *Roşca,* a perchiziţionat şi arestat pe leg. *Andrei Cojocaru, Tihon Cojocaru, Nicolae Pleşca, Isachi Guţan, Darie Zaporojan* şi *Gh. Guţu,* negăsind însă nimic compromiţător, le-a dresat acte de contravenţie la legea beţiei, deşi ei nu sunt beţivi.

◆ Jandarmul *Ciobotaru Vladimir* din com. *Sărăteni Orhei,* a arestat pe leg. *Lapaşcu Vladimir* şi *Ion Stegărescu.* Persecută pe legionarii din comună, fără nici un motiv legal.

◆ Jandarmul şef de secţie din *Copanca-Tighina, Ion Nicolae,* a arestat pe leg. *Barbanov Ion, Revin Vasile* şi *Ion Zolotoi.* După 2 zile au fost puşi în libertate, fără a li se dresa acte.

◆ Jandarmii din Basarabia — se prezintă la oficiile poştale şi ridică corespondenţa adresată legionarilor.

◆ La *Trib. Tighina* s'a introdus acţiune penală contra jandarmilor şefi de post: *Scripca, Chifan Teodor* şi *Nicolae Ion,* pentru abuz de putere şi arestare ilegală.

◆ Autorităţile din *Dej* persecută pe legionari. Prefectul *Ion T. Olteanu* dă ordine de arestare. Jandarmii execută. Au fost arestaţi: *Pr. Popovici* şi primarul legionar *Sam. Ion Mureşanu* din comuna *Răstoci.* Arestarea s'a făcut de şeful de post *Pop Aurel,* zis *„spirtur negru".* La *Gherla* au fost arestaţi legionarii *Pintea Vasile* şi *Ion Rotaru* şi bătuţi de poliţistul *Câmpan Benedek*

***

Legionari! Nu uitaţi să aduceţi la cunoştinţa justiţiei toate nelegiuirile autorităţilor.

A Apărut
„CRUCIFICAŢII"
de Dobre Bănică
— Zile trăite pe frontul spaniol —
Cu o prefaţă a d-lui Gen. Cantacuzino-Grănicerul

Numerus Palestinianus

Jidovii dela noi—adică musafirii ăștia nepoftiți, cari ne iau pâinea dela gură—tună și fulgeră contra mișcărilor naționaliste. In special pe chestiunea lozincilor: «**Numerus Nulus**» (Legionarii), „**Numerus Clausus**" (Național-Creștinii) și „**Numerus Valachicus**" (Frontul Românesc), concetățenii noștri de rit mozaic turbă de furie.

Ei, rumunii, nu vor să li se aplice nici un fel de „**numerus**". Se luptă, deci, din răsputeri ca să fie lăsați în pace: să continue acapararea avuțiilor românești, să distrugă orice rezistență națională și — **dacă va vrea Iehova!** — să ajungă, ca pe ruinele poporului nostru, sărăcit și adus în stare de sclavie, să clădească un Imperiu iudaic!

Așa dar, iuții nici nu vor să audă despre justificatele revendicări românești.

In schimb, ei ne aplică — la noi acasă, în toate! — **Numerus Palestinianus**, adică un fel de „**Numerus Nulus**".

Și ce e mai dureros, mai trist: împotriva **Numerusurilor** românești, se ridică până și oficialitatea — **în frunte cu unii români vânduți, înstrăinați** —iar contra lui **Numerus Palestinianus** nu se ridică decât **Românii întregi** — oficialitatea nu vede și nu aude nimic.

Până și în materie de **comunism**, jâzii bat recordul. De altfel, atât la noi cât și aiurea—trebue să recunoaștem — **comunismul este de marcă pur iudaică**. Pe acest tărâm, perciunații se găsesc în elementul lor...

Iată, de pildă, încă o dovadă—deosebit de alte sute și mii de dovezi incontestabile — că jidanii au **reușit să aplice Numerus Palestinianus** și în materie de comunism.

Nu de mult, delegații „**tineretului comunist**" din **Moldova, Bucovina** și **Basarabia**, s'au adunat în congres (clandestin) la **Budachi-Cordon** (**Cet. Albă**).

Un număr de 37 de „**technicenii**" bolșevici, cu depline puteri dela „**tovarășii** lor, au ținut să se întâlnească și să discute ce anume măsuri trebuesc luate „**contra mișcărilor antisemite, care amenință liniștea evreilor**".

Nu au reușit însă să țină congresul. Au fost prinși la timp și trimiși sub escortă **la Tribunalul Militar din Chișinău**.

Iată numele veneticilor, subminători de țară:

Burdisim Boruh, Davin Grinberg, Uris Sraidman, Hana Lupu, Feiga Lerner, Honea Haimovici, Poiea Botușansca—din București. Apoi: Ițic Feldman, Riva Feldman și Haim Alter—din Chișinău; Isac Libtman, Sara Vaisman, Moișe Iaveț și Izrail Bruhman—din Cernăuți; Malca Bernștein, Froim Grinberg, Sliva Grinberg, Guta Spaer, Sura Gandelman, Ovșe Cogan, Motel Boroda, Hana Colfman și Bella Cligman—din Hotin; Ziata și Mira Sirota, Malca Brant, Dora Goldman, Oscar Straih, Ziata Rozenberg—din Cet. Albă; Frieda Averbuh, Frieda Cleacea, Alter Haim și Ernestina Mordcovici—din Iași; Hava Volman—din Cahul; Șulim Pripas și Ghenea Sternberg — din Soroca; Leia Bronștein—din Bălți.

Nici un nume de creștin... slava Domnului!

Zilele trecute, Trib. Militar le-a confirmat mandatele de arestare.

Ei dar pureții ăștia aveau legitimații în regulă de membri în partidul național-țărănist. Așa că vedeți dumneavoastră... ei erau adunați să discute chestiuni în legătură cu democrația „**statului țărănesc**"!

Par'că noi, ăștia din mișcările „**fasciste**" ca și toată lumea de bună credință nu știm că toți jidanii—**conform ordinului Cominternului**—activează pe tărâm comunist în cadrele partidului d-lui **Mihalache**!...

Dar asta nu prea interesează. Cert e că jidanii ne aplică—pe toată linia, până și în materie de comunism—**Numerus Palestinianus**.

Trăi-vom dar și vom vedea cum și când se va pune capăt obrăzniciei jidovești...

De vorbă cu C. Codreanu

I.

Iată-mă-s la Carmen Sylva, o bijuterie pe malul Mării Negre, alături de strălucitoarele ei tovarășe Eforia-Techirghiol, Techirghiol Sat și mai departe Constanța.

Intr'o frățească întrecere de a oferi vizitatorului tot confortul civilizației, dela an la an își schimbă înfățișarea, construindu-se vile noui impunătoare, înzestrate cu gustul și rafinamentul progresului modern, se fac șosele gudronate pe care, cu toată dogoreala soarelui, nici un fir de praf nu se vede. Vilele albe strălucesc în soare, iar noaptea în decorul azuriu, luminat de mille de becuri electrice, apar fantastice arătări de palate din basme.

E atâta farmec în noaptea asta, sub un cer de un albastru închis, presărat de stelele lucitoare, acoperind ca o cupolă uriașe întinderea nesfârșită a Mării!

Valul lovește țărmul cu o broderie de spumă albă-argintată, cu aceiaș cadență ucigătoare.

Undeva, de departe din largul mării, s'aude sirena surdă a unui vas.

Sunt la Carmen Sylva.

Amintirea mă poartă spre regina-poetă, care și-a plimbat nostalgia și visurile de-atâtea ori pe malurile Mării. Marea este o vrăjitoare. Adâncul și nemărginitul ei, sgomotul cadențat al valului cucerește pe oricine.

Mai am un singur dor,
In liniștea sării,
Să mă lăsați să mor
La marginea mării.

De departe armonia unui cor bărbătesc se aude. Cineva îmi spune: „Cântă legionarii în tabăra lor".

— Sunt aici întreb?

— O! Și încă au „Restaurantul legionarilor" — Incercați mâine să mâncați acolo. Seara au un graiar minunat. Mai ales eftin... nici un bacșiș—Valurile băteau țărmul mai departe.

⁂

A doua zi seara sunt la o masă, împreună cu câțiva prieteni, la restaurantul legionarilor. Alături la o altă masă stă Căpitanul, Corneliu Codreanu, cu câțiva legionari.

O doamnă îmi șoptește: „E Căpitanul".

Afirm și eu în timp ce mă uit lung la el, sunt recunoscut. Se scoală și îndreptându-se către masa noastră îmi întinde mâna:

— „Sunteți D-l L. B. dela Huși?"

— „Exact, Căpitane, i-am răspuns. Cum m'ați recunoscut?

— „Eram de patru ani. Mi-aduc aminte ca acum. Erați de treisprezece sau patrusprezece ani. Tatăl D-tale mi-l amintesc. Era un om înalt. Tatăl meu îi spunea: „Cucoane Ștefane", E așa?

In fața unei memorii așa de admirabile i-am răspuns confirmând.

— „De mama D-tale, continuă căpitanul, nu mai țin minte. Mi se pare că era o femeie măruntă și uscățivă.

— „Ca și mama D-tale i am răspuns".

— „Admirabile mame" — adăugă Căpitanul gânditor. V'am recunoscut din memorie și instinct. Dealtfel știu că scriți, vă urmăresc și pe acest teren".

Il întreb într'un rând?: — Cum puteți vinde atât de eftin — căci e un record, ca o friptură la grătar și două felii, de pâine să le plătești cu 16 lei?

— „Sunt mulțumit — mi-a răspuns, dacă la o vânzare de câteva zeci de mii de lei, pot câștiga o mie de lei neto. Iată secretul".

După o clipă de tăcere adăugă:

— Astăzi am deschis încă un local de restaurant. Cu legionarii mei am ajuns după toate socotelile să vindem un șnițel natural cu 16 lei, unde să câștig 0,50 bani".

— E prea puțin — și apoi atâta trudă?

— „E miezul secretului—îmi răspunse. Ca să învingi concurența jidovească, numai așa învingi. Legionarul e un om de sacrificiu și acțiune. Am suprimat bacșișul, l-am interzis și e un punct de onoare pentru oricare legionar, care servește aici, să-l refuze cu demnitate".

După un timp privindu-mă cu hotărîre:

E și un alt scop. Legionarul trebue să învețe să fie gata la orice, să fie bucătar, cismar etc. El nu trebue să fie prizonierul unei mentalități dăunătoare intereselor poporului român, că negustoria este apanajul jidanilor. Negustoria trebue să reintre în făgașul negustoriei românești de altădată, cu cinstea ei proverbială, cu întreg catehismul ei de evlavie și respect pentru consumator. Nu ca acum, cu porcii de jidani, care sub vraja unei sminteli de „popor ales" jefuesc, hoțesc, înșală, fără nici o rușine, toată lumea, chiar pe ei între ei".

Ne-am despărțit.

„De ce nu aveți muzică?"

— Lumea să mănânce și să plece. Este o disciplină a sănătății. Aici sunt bolnavi ce se lecuesc. Păcat să le turburăm liniștea cu bătăile unui „tango" jidovesc.

Alături la o masă doi jidani salutau și ei cu salutul legionar pe Căpitanul, care își lua rămas bun dela noi. O! sancta simplicitas!

(Va urma)

Leon Bossie

Un Ion Creangă, legionar: Neculai Totu

Volumul „**Insemnări de pe front**", datorit marelui povestitor legionar **Neculai Totu**, volum apărut acum 2 luni de zile în 10.000 exemplare, e deja epuizat.

De aceia s'a pus sub presă ediția II-a, care va fi dată în vânzare cât de curând.

Camaradul comandant **Neculai Totu** s'a relevat prin aceste „Insemnări de pe front„ ca cel mai de seamă povestitor din generația nouă.

Părerile cunoscătorilor în materie, cari urmăresc cu mult interes producțiile camaradului nostru, care nu dovedește numai un talent literar uluitor, dar și o prodigioasă putere de muncă, sunt unanime în a-l recunoaște ca cel mai demn continuator al marelui Ion Creangă, al cărui loc în literatura națională, după trecerea lui la cele veșnice, acum o jumătate de secol, a rămas neocupat.

Casele de editură … să se intereseze de această … literară care e **Neculai Totu** … suntem în măsură a anunța … sezonul de toamnă va apare … volum al camaradului nostru … fără de «Insemnări de pe front».

Scrisul lui **Neculai Totu** e … prețuit și cerut de revistele … și de ziare.

Notăm în treacăt publicațiile cari le onorează cu colaborarea: Buna Vestire, Ilustrația Română, Libertatea, Vremea, Iconar, și România Creștină.

Strălucita biruință literară a camaradului **Neculai Totu** … mare bucurie în întreaga lume legionară.

Cele 6 legi fundamentale ale legionarului

1) **Legea disciplinei:** *Fii disciplinat, legionar, căci numai așa vei învinge. Urmează-ți șeful și la bine și la greu.*

2) **Legea muncii:** *Muncește. Muncește în fiecare zi, Muncește cu drag. Răsplata muncii să-ți fie nu câștigul, ci mulțumirea că ai pus o cărămidă la înălțarea Legiunii și la înflorirea României.*

3) **Legea tăcerii:** *Vorbește puțin. Vorbește ce trebue. Vorbește când trebue. Oratoria ta este oratoria faptei. Tu făptuește, lasă-i pe alții să vorbească.*

4) **Legea educației:** *Trebue să devii altul. Un erou. In … fă-ți școala. Cunoaște bine Legiunea.*

5) **Legea ajutorului reciproc:** *Ajută-ți fratele căzut în nenorocire. Nu-l lăsa.*

6) **Legea onoarei:** *Mergi numai pe căile indicate de onoare. Luptă și nu fii niciodată mișel. Lasă pentru alții căile infamiei. Decât să învingi prin infamie, mai bine să cazi luptând pe drumul onoarei.*

Sărbătorirea preotului N. Murea

Cu prilejul ieșirii la pensie, *C. S. Pr. Căpitan Nicolae Murea,* **șeful confesor al Corpului de Armată a fost sărbătorit de întregul corp ofițeresc din garnizoana Chișinău.**

Inițiativa sărbătoririi a luat-o d-l general *Ciupercă,* **comandantul Corpului de Armată.**

Părintele *N. Murea* **este unul dintre puținii români basarabeni, care, cu mulți ani înainte deUnire, a desfășurat o acțiune** *cinstit românească* **în provincia dintre Prut și Nistru.**

Prin ieșirea la pensie, Armata pierde pe unul dintre cei mai autentici slujitori ai Altarului. In schimb noi, *luptătorii naționaliști,* **câștigăm un nou vrednic ostaș în tranșeele românismului.**

In cinstea părintelui Murea care a servit Biserica cu atâta drag, ridicăm și noi un pios … de slovă legionară.

Comemorarea celor 3 patrioți basarabeni

— Preotul Al. Mateevici, Simeon Murafa și Andrei Hodorogea —

Din inițiativa unui grup de buni români, în frunte cu d. Ștefan Ciobanu, profesor la Facultatea de Teologie din Chișinău, în ziua de 2 Septembrie crt. a avut loc comemorarea celor trei vrednici fii ai Basarabiei: *Pr. Al. Mateevici, Simeon Murafa și Andrei Hodorogea.*

D. *Sergiu Florescu*, în cuvântarea ținută cu acel prilej — în numele Sind. Ziariștilor creștini din Basarabia — a cerut ca, înainte de prea multă vorbărie să se treacă la ceva practic, constructiv. Anume: Crucile de lemn, cari străjuesc la mormântul celor trei patrioți, să fie înlocuite cu cruci de piatră... spre a dăinui peste ani!

In ajunul deschiderii campaniei electorale

După toate probabilitățile, deschiderea campaniei electorale nu va întârzie peste 1 Noembrie.

Hotărîtă a se păstra pe terenul celei mai stricte legalități, mișcarea legionară se pregătește de alegeri ca pentru un mare examen de forță, disciplină și ordine.

In consecință, d. Ing. Gh. Clime, conducătorul Partidului „**Totul pentru Țară**", a convocat la sediul central, pentru Duminică 12 Septembrie pe toți inspectorii și șefii de regiuni, cărora le va da dispoziții în vederea bătăliei electorale.

CORESPONDENȚA REDACȚIEI

Gh. Lupașcu-Mărășești și Iorgu C. Sișman (Buzău): Trimiteți corespondență de probă și recomandația org. județene.

✱ Tiberiu Popa-Iași: Așteptăm corespondență de probă și recomandația org. județene.

✱ Laurențiu I. Danciu-Dej: Sunteți confirmat în postul de corespondent al jud. Someș. Trimiteți corespondență scrisă numai pe o parte a hârtiei.

✱ C. Roșu-Munte București: Nu vă putem satisface dorința. Lucrăm numai cu legionari. In Capitală ne reprezintă d. Ion Diaconescu (ca redactor) str. Aviator Th. Iliescu 62.

✱ Prof. Ion Mărgineanu-Petrescu: Inchinăm din fiecare număr o pagină pentru muncitori. Nu putem reduce costul ziarului la 2 lei, fiindcă … nici o subvenție, de nicăeri, nu putem face față cheltuelilor. Ziarele cari … apar în mai multe pagini, au alte … de venituri decât din vânzare. Noi nu avem. Suntem oameni … nu putem face șantaje, etc.

Ne-ar bucura dacă ați face anchete printre muncitori. Să scrii însă … *concis și documentat, nu filosofie, ci* arătarea adevăratei situații, bune sau rele.

✱ Năstase Gh. Vasile-jud. Tecuci: Se admite, trimiteți corespondență.

Comerțul legionar

(Continuare din pag. 1).

baza plus-valutei.

Pentru o mai atentă reținere din partea cititorului, e nevoie să subliniem că acest comerț legionar nu țintește răpirea lentă sau violentă a plus-valutei realizată de Iuda, pentru a o face românească, ci desființarea radicală a însăși plus-valutei, adică a câștigului agonisit fără muncă, cu înșelătorii de tot felul, estorcațiuni și speculă.

Mijloacele de luptă legionară sunt: muncă fără preget, organizare, metodă, circulația valorilor reale și idealism.

Prin urmare nu opunem capitalismului jidovesc, drept concurență, un capital material românesc, ci unul sufletesc.

Dar la începutul acestui război pacinic, totuși de proporții și grandoare etică, unii se vor întreba: veți birui?

Noi răspundem: fără îndoială!

Căci sorții biruinței sunt în mâna noastră și anume, clientela comerțului legionar care a cuprins cea mai mare parte a populației românești pe deoparte și prin eftinătatea prețurilor debitate, ieftinătate datorită modestiei pretențiilor de câștig și marelui număr al clienților pe de altă parte.

Iată singura și mai ales sigura cale a naționalizării economice a țării, care merge mână în mână cu spiritul legionar de muncă, ordine și sacrificiu și cu purificarea morală națională.

I. Diaconescu

SLOVĂ LEGIONARĂ

Cine vrea să cunoască spiritul *Mișcării legionare*, **și tot sbuciumul** *generației-eroice* **cu idealurile ei, să citească neapărat literatura legionară.**

Din cele vre-o 100 de tipărituri legionare, citiți în special următoarele:

1. *„Pentru Legionari"*, C. Z. Codreanu lei 150
2. *„Cranii de Lemn"*, Ionel I. Moța lei 70
3. *„Crez de generație"*, Vasile Marin lei 70
4. *„Prezent"*, Ionel I. Moța lei 12
5. *„Cuvinte către studenți"*, V. Marin lei 5
6. *„Testamentul I. I. Moța"* lei 5
7. *„Cărticica șefului de Cuib"* lei 20
8. „Congresul general studențesc din Craiova" lei 25
9. *„Căpitanul"*, I. Banea lei 30
10. *„Românul de mâine"* și „Românismul nostru", Alex. Cantacuzino, lei 10.
11. *„Intre lumea legionară și lumea comunistă"*, Alex. Cantacuzino, lei 25.
12. *„Statul și comunitatea morală"*, Prof. Tr. Brăileanu, lei 25.
13. *„Femeia în eroismul spiritual, moral și național"*, Radu Gyr, lei 15.
14. *„Mișcarea legionară și muncitorimea"*, Tr. Herseni, lei 5.
15. *„Cum trebue înțeleasă Dreptatea socială"*, Gh. D. Orșoveanu, lei 5.
16. *„Din lumea legionară"*, P. Gârcineanu, lei 5.

Urmează apoi o serie de alte foarte interesante lucrări, ca: Tineretul și politica" „Naționalismul tineretului", „Tineretul și politica externă", „Gânduri pentru țară nouă", „Naționalismul partidelor", „Țară", „Cartea căpitanilor" și o serie de cărți de cântece legionare.

Mai noui: *„Insemnări de pe front"*, de N. Totu, lei 35 *„Crucificații"* de Bănică Dobre lei 35; *„Primul congres al studențimii bucovinene"* lei 30, *„Cuibari de lumină"* de Valeriu Cârdu, lei 50; Publ. periodice: *„Libertatea"*-Orăștie, *„Glasul Strămoșesc"*-Cluj, *„Legionarul"*-Bazargic, *„Omul Nou"*-Brăila, *„Brâul de fier"*-Focșani, *„Deșteptarea României"*—Ploești, *„Insemnări Sociologice"*-Cernăuți, *„Rânduiala"*—București, *„Idea Românească"*—București, *„Iconar"*-Cernăuți, *„Predania"* București. *„Curierul"*-Sibiu.

⁂

Tipăriturile legionare se pot procura atât *dela sediile legionare* **din localități mai mari cât și, mai ales, dela** *București, str. Gutenberg 3—Ing. N. M. Smărăndescu.*

Informațiuni

D. Ion Diaconescu, ziarist, reprezintă ziarul nostru în calitate de redactor pentru Capitală și jud. Ilfov.

Toate știrile, informațiile, dările de seamă și colaborările legionare din Capitală, pentru «**România Creștină**» trebuesc lăsate de cei interesați la Secretariatul sediului central legionar pentru camaradul Ion Diaconescu, conducătorul redacției noastre din București.

✱ Căutăm corespondenți harnici în toate orașele și orășelele din țară. Candidații vor trimite oferte, însoțite de corespondență de probă.

Vechile cărți de legitimație nu mai sunt valabile.

✱ Ziarul *„România Creștină"* se vinde cu 3 lei exemplarul pentrucă altfel n'am putea apare și nu ne-am putea menține. Hârtia și Tipografia sunt scumpe, iar noi nu suntem subvenționați de nimeni. Trăim prin noi înșine.

✱ Oricine ne scrie și cere vr'un răspuns, este rugat a trimite odată cu scrisoarea mărci poștale pentru răspuns. Noi suntem săraci și nu putem suporta cheltueli poștale. Pe cât ne va fi posibil vom răspunde la rubrica „Poșta redacției".

✱ Vechii noștri abonați, precum și acei ce se abonează din nou, sunt rugați să plătească abonamentul anticipat.

✱ La sfârșitul lunei Septembrie, Ducele Mussolini va vizita Germania. La Berchtesgaden, Mussolini va avea lungi conversațiuni cu d. Hitler.

✱ Intrucât foarte mulți, dintre puținii partizani ai d-lui Grigore Iunian, au început o desanțată propagandă iudeo-comunistă, se dă ca sigură autodizolvarea așa zisului partid țărănesc democrat.

✱ Se crede că după 15. Oct. va demisiona guvernul. La sfârșitul lunei Noembrie vom avea alegeri generale. Incă nu se poate ști ce formație politică va face alegerile.

✱ Naționaliștii spanioli înaintează pe toate fronturile. Comuniștii se retrag în desordine, pretutindeni.

✱ In războiul dintre China și Japonia, s'a amestecat și Rusia. Bolșevicii furnizează arme chinezilor. Totuși, japonezii cuceresc zilnic noui poziții chineze.

⁂

Reportagiul referitor la excursia legionarilor Dâmbovițeni, ne-a sosit târziu la redacție. Il vom publica în numărul viitor.

O zi mare

(Continuare din pag. 1)

năruit miturile de carton, s'a dăltuit o temelie în veac.

13 Februarie 1937. *In drum spre* Casa Verde. *Marșul biruinței. Se cântă legionar. Zăpada abundă. Zeci de mii de suflete curate aruncă peste omenirea înrăită sutana iertării.*

De atunci au urmat încă două afirmări. Lupte noui. Una dârză a dus bujorii ridicați pe umerii de arșiță, departe, peste hotare lumești. Undeva. Intr'un colț de hotar, nevăzuți dar mereu simțiți.

Toamna aceasta se ridică, asemenea unui mit nordic, tumultuos și năprasnic, afirmarea legionară.

„România Creștină" *reapare.*

După un an și jumătate de sbucium.

Și apare în ajunul zilei celui mai *aproape de sufletul nostru și năzuința noastră de a exista. In ajunul zilei* Căpitanului.

⁂

Ne privesc stelele cerului ca comandanți de acolo.

Și ne salută tineresc.

Din pragul începutului acestuia de nouă trudă și de amărăciune lumească, descătușată, le răspundem cu mâna spre inimă și spre ei.

Zi nouă. Zi tinerească. Zi de începutul sfârșitului.

Ajută-ne, Doamne.

C. Pârlea

IN CURÂND VA APARE

„PRIMEJDIA FRANCMASONERIEI"

de SERGIU FLORESCU

— Senzaționale constatări asupra hrubelor masonice din România. Intr'un capitol interesant se va cuprinde întreaga rețea masonică dintre Prut și Nistru.—

O lăudabilă dispoziție

a Corpului de Armată

Corpul de Armată a dat o mult așteptată dispoziție. Anume:

«Comandamentul militar din localitate, în baza legii stărei de asediu și din motive de siguranță internă a statului în sens penal, a interzis cu incepere dela 1 Septembrie 1937 expunerea sau răspândirea în public de afișe scrise chiar numai parțial în limbă străină, pe raza municipiului Chișinău și pe raza stării de asediu dela frontiera instituită conform I. D. No. 2849 | 1928.

Deasemenea, după cum s'a înștiințat mai de mult, s'a interzis și strigarea mărfei în limbă streină de către vânzătorii ambulanți».

In urma aplicării dispoziției, orașele basarabene vor avea un aspect mai românesc—cel puțin exterior.

MARE ATELIER

DE REPARAȚIUNI ȘI INFRUMUSEȚARE A ODOARELOR BISERICEȘTI

Directoare: **OLGA BUCIUȘCAN**

Chișinău, str. Mareșal Prezan (Gogol) Nr. 41

SE LUCREAZĂ BINE ȘI EFTIN

Iată un certificat: *„Subsemnatul, vizitând atelierul de reparație a veșmintelor bisericești, condus de d-na Olga Buciușcan, am constatat că d-sa lucrează foarte bine. Insumi am reparat veșminte la d-sa. Cele mai deteriorate veșminte sunt transformate aproape ca noui. O recomand cucernicilor preoți, cari au de transformat veșminte vechi bisericești în noui".*

Pr. Cicerone Iordăchescu
Decanul Facultății de Teologie Chișinău

Și un act de mulțumire din partea Mânăstirei Putna:

Prin aceasta aducem cele mai alese mulțumiri doamnei *Olga Buciușcan* proprietara și directoarea atelierului de reparațiuni și înfrumusețare a veșmintelor și odoarelor bisericești — din Chișinău, pentru cele trei rânduri de veșminte ce a reparat pentru această St. Mânăstire, din *cari unul reparat absolut gratuit.* Toate trei rânduri de veșminte sunt așa de bine reparate încât a trebuit să știm că sunt din cele vechi ca să le putem deosebi de cele noui.

Dumnezeu să-i răsplătească munca depusă.

Egumen. Indescifrabil.

Secretar, s.s. *Ierom. Corneliu Georgescu*

Tipografia Uniunii Clericilor Ortodocși din Basarabia Chișinău, Str. „27 Martie" (Haralambie) 42